

Hetedik üzenet

A mennybemenetel megismerése

Igeolvasmány: Csel 2,36; Héb 2,9; 4,14-15; 7,26; 12,2; Ef 1,19-23; 2,6

- I. Az Ember-Megmentő mennybemenetele nem más, mint az Ő mennyei hivatalába való beiktatása a teremtés, testet öltés, emberi életvitel, megfeszítés és feltámadás folyamatán keresztül Istenként és emberként, a Teremtőként és a teremtményként, valamint a Megváltóként, a Megmentőként és a megelevenítő Szellemként, hogy végrehajtsa Isten igazgatását, és véghez vigye Isten újtestamentumi ökonómiáját.
- II. Meg kell látnunk az Úr mennybemenetelének az objektív szempontját:
 - A. Az Úr a mennybemenetele folytán megkoronáztatott dicsőséggel és tisztességgel – Héb 2,9:
 1. A dicsőség a Jézus személyével kapcsolatos pompát jelenti; a tisztesség a Jézus értékével kapcsolatos drágaságot jelenti – 1Pt 2,7.
 2. Krisztusnak dicsőséges az állapota és tiszteletreméltó a rangja; Ő minden király és uralkodó felett áll; ez az Ő tisztessége.
 - B. Az Úr a mennybemenetele folytán trónra emeltetett Isten igazgatásához; a Héberék 12,2 azt mondja, hogy Krisztus most Isten trónjának jobbán ül:
 1. Az a tény, hogy Isten Krisztusban a trónon ül, azt jelenti, hogy Isten az egész világegyetemet Krisztuson belülről és Krisztuson keresztül igazgatja, ahogyan a világosság a lámpán belülről és a lámpán keresztül ragyog – Jel 22,1. 3; vö. 21,23.
 2. Krisztus most a trónon van, hogy az egész világegyetemet igazgassa; Ő az egyedülálló Igazgató, a királyok Királya és az urak Ura; Ő a föld királyainak Fejedelme – 1,5; 17,14; 19,16.
 3. Az igazgatása a világegyetemmel kapcsolatos, de a célja Isten újtestamentumi ökonómiájának a véghezvitelével Önmagának a szaporítása a saját reprodukciójáért a gyülekezetnek, az Ő Testének, a felépítéséhez, amely az Új Jeruzsálemet fogja eredményezni – vö. Csel 5,31.
 - C. „Bizonnyal tudja meg azért Izraelnek egész háza, hogy Úrrá és Krisztussá tette Őt az Isten, azt a Jézust, akit ti megfeszítettetek” (2,36); ebben a versben a *tette* szó úgy is érthető, hogy „beiktatta”; a mennybemenetelében Isten beiktatta Krisztust az Ő mennyei szolgálatába:
 1. Az Ember-Megmentő, az Ő mennybemenetelében, Úrrá tétetett, hogy mindenek a birtokában legyenek; Ő most az Úr, hogy az egész világegyetem, Isten kiválasztott népe, és minden pozitív dolog, ügy és személy a birtokában legyen.
 2. Az Ember-Megmentő, az Ő mennybemenetelében, Krisztussá mint Isten Felkentjévé tétetett (Héb 1,9), hogy véghez vigye Isten megbízását.
 - D. Mi most egyek vagyunk Krisztussal az Ő feltámadásában és mennybemenetelében (Ef 2,6); ennek eredményeként életünk és erőnk van feltámadásban, és hatalmunk is van mennybemenetelben; amikor kapcsolatba lépünk az Urunkkal, rendelkezünk kell egy felismeréssel arról, hogy mi Ő, egy felismeréssel a státuszáról, pozíciójáról és hivataláról.
- III. Meg kell látnunk az Úr mennybemenetelének a szubjektív szempontját – vö. Zsolt 91,1; Én 4,7-8; 6,10:
 - A. Krisztus az Ő minden felülemelkedő mennybemenetelében felülemelkedett az alvilágon (ahol a halott emberek vannak fogva tartva), a földön (ahol a bukott emberek Isten ellenében haladnak), a levegőn (ahol a Sátán és a sötétség hozzátartozó ereje Isten ellen cselekszik) és az egész mennyeken (ahova a Sátán el tud menni) – Ef 1,20-21; 4,8-10; Héb 7,26; Jób 1,6-12a; 2,1-6.
 - B. A mennybemenetelében Krisztus áthatolt a mennyeken (Héb 4,14) úgy, hogy Ő most nemcsak a mennyben van (9,24), hanem a mennyeknél is magasabb (7,26), feljebb minden mennyeknél (Ef 4,10).

- C. Az Efézus 1,19-23 felfedi, hogy van egy transzmisszió a mennybement Krisztustól felénk; a 22. vers [angol ford. alapján] azt mondja, hogy Isten Krisztust „adta Fejül mindenek felett a gyülekezetnek”; az *a gyülekezetnek* kifejezés egy a mennybement Krisztustól a gyülekezet, az Ő Teste, felé történő transzmissziót jelez:
1. Isten egy nagy ajándékot adott a mennybement Krisztusnak – a mindenek feletti főséget; amit Isten Krisztusnak adott, hogy Ő legyen, a gyülekezetnek szől; ez közvetítésre kerül a gyülekezet számára, és a gyülekezet osztozik rajta.
 2. A 20-22. vers megmutatja, hogy Isten az erejét négy lépésben működtette Krisztusban: első, feltámasztotta Őt a halálból; második, a Maga jobbára ültette Őt a mennyekben; harmadik, mindeneket az Ő lábai alá vetett; és negyedik, Fejül adta Őt mindenek felett a gyülekezetnek.
- D. A mennybemenetelében Krisztus a gyülekezetnek, az Ő Testének, Fejévé tétetett, hogy kifejezze Istent az Ő teljességében – Kol 1,18; Ef 1,23; 3,19:
1. A Fej és a Test egy, és egy egyetemes embert képez; ennél az isteni dolognál térbeli és időbeli elem sincs; a Test egy a Fejjel az isteni életben és az isteni Szellemben.
 2. Az isteni nézőpont szerint mi egyek vagyunk a mennybement Krisztussal, és a Ő mennybemenetele a miénk is (2,6); itt ebben a mennybemenetelben kifejezzük Őt az Ő teljességében; mivel a felülemelkedő Krisztus a Háromegy Isten megtestesítője (Kol 2,9), az Ő felülemelkedő transzmissziója magában foglalja a Háromegy Istennek az egész gazdag kitöltését, ami arra irányul, hogy Krisztus teljességévé tegyen minket az Ő kifejeződéséhez (Ef 1,22-23; 3,19. 8).
- E. A mennybemenetelében Krisztus a Főpappá is tétetett a mennyekben, hogy Isten jelenlétében hordozzon minket, és hogy az összes szükségünkről gondoskodjon; a mennybemenetelében Ő be lett iktatva a papi hivatalába – Hébr 2,17-18; 4,14-15; Zsolt 110,1-4; Hébr 5,6; 7,26:
1. Egyrészt Krisztus a Főpap, aki a mennyekben közbenjár a gyülekezetekért (25-26. vers; Róm 8,34); másrészt Ő a Főpap, akik a gyülekezetekben halad, hogy törődjen velük; a Jelenések 1,13 Krisztust a Főpapként festi le, amint ezt az Ő ruhája mutatja, amely egy bokáig érő ruha, vagyis egy papi palást (2Móz 28,33-35).
 2. A Jelenések 8-ban Krisztus a Papként tárul fel, aki az arany oltárnál felajánlja a füstölő szert: „Jött egy másik Angyal, ki arany füstölőt tartott és odaállt az oltárhoz. Azután sok füstölőszert adtak neki, hogy az összes szentek imádságaival együtt ráhelyezze a trón előtt álló arany oltárra” (3. vers [Csia]).

IV. Meg kell látnunk, hogy mi az Úr mennybemenetelében vagyunk – Ef 2,6:

- A. A kegyelem korának egésze az Úr mennybemenetelének az ideje – 1,20.
- B. Krisztus nemcsak mennybemenetelben van, hanem bennünk is – Kol 1,27.
- C. Krisztus még mindig halad az Ő mennybemenetelében; Ő a mennybemenetelében él, lakik, tartózkodik, ellátást nyújt, szolgál, munkálkodik és cselekszik:
 1. Ő a mennybemenetelében a bensőnkben van; ezért mondja nekünk Pál, hogy Krisztussal ülünk az Ő mennybemenetelében – Ef 2,6.
 2. A lényünkön belül van egy rendkívüli személy – a mennybement Krisztus – Kol 1,27; Ef 2,6.
 3. Az Úr ma a szellemünkben az Ő mennybemenetelében van – 2Tim 4,22a.
 4. Ebben a mennybemenetelben a Háromegy Isten halad bennünk, és ez a haladás a történelmünké válik.
 5. Krisztus a Háromegy Isten megtestesítője, és mi részei vagyunk ennek a megtestesítésnek az Ő mennybemenetelében – Róm 8,10; 2Kor 13,5; Gal 2,20; 4,19; Kol 2,9.
 6. Valahányszor egybegyűlünk az Ő nevébe, Krisztus ott van az Ő összes tagjával mennybemenetelben, és ez Isten haladása az emberen belül – Mt 18,20; Kol 3,1. 3-4; Ef 1,20; 2,6.